

Vynechána úvodní část, v níž přítomní zástupci akční skupiny KC OF hodnotili večerní televizní debatu představitelů OF, KSČ, Obrody a stran Národní fronty, která se uskutečnila na podnět generálního tajemníka ÚV KSČ Karla Urbánka. Rozhodným způsobem odsoudili exilového politologa Zdeňka Mlynáře a zástupce Obrody Josefa Kotrče, kteří podle nich v této debatě hrubým způsobem porušili loajalitu k Občanskému fóru.

Zdeněk Jičínský: Prosím vás já myslím, že tohleto jako budeme ještě analyzovat. Já myslím, že teď je podstatné opravdu jednání o té vládě. Ty struktury jsou rozehrány. Je třeba si teď položit otázku, vedle těch otázek, o kterých mluvil Ruda [Slánský] a který jsou důležitý. My musíme jednat jak se socialisty, tak s lidovci, tak podle mého soudu i s panem Urbánkem o určitých věcech. A bylo by dobře, kdyby Václav [Havel] ještě nás podrobně informoval o stanoviscích slovenské strany – ne k tomu včerejšku, od toho teďka bych chtěl abstrahovat –, ale k tomu, jak teda máme postupovat dál. Podívejte se, tady jsou ještě další věci, o kterých my musíme jednat jak se socialisty, tak s lidovci. Jde v současné době o obsazování řady velmi významných funkcí. Tady my musíme znát, jestli tedy oni budou chtít prosazovat určitá stanoviska, protože my je přímo prosazovat nemůžeme, my je musíme prosazovat jaksi formou vnějšího tlaku. Jde o obsazování funkcí generálního prokurátora ČSSR, generálního prokurátora této republiky a na Slovensku podobně. To jsou svým způsobem velmi klíčové funkce a tady je třeba, aby tedy lidovci a socialisti jasně řekli, jestli jdou s námi nebo ne. Protože určité jaksi personální změny v tomto směru přeci jenom něco předjímají. Čili to musí být součástí těchto dohod.

Parlament má nyní na pořadu věci – jak se to tam dostalo, nevím –, kterým je třeba zabránit, aby se projednaly. Čili já myslím, odhlídněme od určitých věcí a soustředíme se velmi na věcné jednání. Teď je otázka, nakolik teda – v rámci těch úvah o tom postupu – nakolik jaksi považujeme za vhodné tu vládní krizi dlouho protahovat, nebo budeme ty návrhy – který jsme v podstatě jaksi projednali a kde jsme dali jistá doporučení nebo slíbili jistou podporu – budeme na nich dále trvat i za vědomí, že třeba vláda takto vytvořená nebude optimální. Prostě tyto věci jsou teď opravdu velmi praktické a musíme je během těch dnešních jednání s těmi partnery ujasnit.

Radim Palouš: Teď první byl prosím vás Kocáb a pak je tu –

Michael Kocáb: O jednoho ještě.

Radim Palouš: Prosím Křížan.

Jiří Křížan: Já bych jenom velice krátce dvě věci. K tomu jednání dnešnímu, případnému. Podle posledních informací oni to zúžili už, ale stále si myslím, že k tomu jednání bychom

měli jít pouze, když tam budou zástupci KSČ, socialistů, lidovců, tečka! Nevím, proč tam má být Obroda a Sloboda; nevím, proč tam má být rozpadnuté, bezvýznamné ROH; nevím, proč tam mají být nezformovaní svazáci. Rozmělní se to jednání, navíc jestliže podrazy proti nám jsou na místě, tak oni mohou sloužit jako jakási opora k rozměňování jednání. Čili trvat na tom, že tam budou pouze tyto tři významné složky Národní fronty, a ne ti holubáři. To je jedna věc. A druhá věc je ještě k tomu, co říkal pan Dobrovský.

To působení té včerejší televize, to, že to bylo čitelné a že se odhalili, je pravda pro lidi, kteří se orientují, ale pro obecný národ na venkově, který se neorientuje, tam neseděli vůbec oficiální komunisté, pro ně tam seděla v podstatě ta opozice. Pan Mlynář pro ně představuje – tak jak nejsou zorientovaní – představitele disidentů, který přijel z emigrace. Čili ano, uprostřed lidí, kteří se orientují, udělali dobrou službu, ale pro obecný národ ukázali nejednotnost jakési té opozice a potažmo Občanského fóra. A to je strašně nebezpečný. Čili myslím si, že by bylo třeba – a ne nějak to odkládat – se od toho veřejně distancovat a vysvětlit lidem, o co šlo a kdo je tedy kdo, a znovu říct, kdo patří a kdo nepatří do Občanského fóra.

Radim Palouš: Tak teď prosím Kocáb a pak mi prosím pomozte, já už zapomínám. Myslím, Dymáček byl, Kučera...

Michael Kocáb: Já jsem chtěl teda říct – že celou dobu mi choděj, díky tomu, že tady dostávám ty svodky různý – taktiku komunistů, jak nás rozložit. Na druhým místě neustále říkají, že je potřeba rozbít jednotu, dostat tam podíly všech možnejch, různejch stran na politickej vliv a takovýmhle způsobem jako odbourat Občanský fórum. To přesně dělají. Zdůrazňuju, že největší nebezpečí toho »kulatýho stolu« – včera jsem o tom mluvil, že dávají dohromady jakoby všechny možný strany a teď se jako budem radit o vládě – je šílený! Teďko se dostáváme skutečně do situace, kdy musíme podle mě odmítnout ty »kulatý stoly«, dále držet naše požadavky a nezapomenout na základní věc. My v tomhleto sestavování vlády zapomínáme na tu nejdůležitější věc, a to jsou milice, základní organizace strany –

Stanislav Milota: StB.

Michael Kocáb: StB a hlavně inventář majetku strany, protože oni nenápadně si to řešejí po svém a ten národ už není schopnej se orientovat v naší hře. My musíme opět, podle mě, ty základní požadavky – s nima jít dopředu. Na tom oni totiž odpadnou, ti obroďáci a tihleti. A třetí věc, kterou jsem chtěl říct, že musíme neustále držet tu vazbu prezident – premiér. Jinak teď se jedná o premiérovi. Oni ho nějak uhradou, mezitím my ztrácíme síly, rozpadáme se. Jednota mezi námi je strašně důležitá, my si musíme věřit jako. Někdo třeba odpadne, byly různý problémy, ale zásadně, jestliže ti lidi se osvědčili, musíme si co nejvíc věřit. A nesmíme

ztratit tu jednotu a musíme do toho jít. Nesmí se objevit to, co jsi dneska, Vašku [Václav Havel], říkal, že ztrácíš sílu, protože to by okamžitě zničilo nás všechny. Já taky začnu odpadat, jak to začneš říkat, a jiný další. Musíme, až se dohrabem k tomu prezidentovi, premiérovi – straník nestraník – tak teprv, si myslím, se můžeme bavit o tom, že bysme se na to mohli vykašlat. Ale oni teď jedou šíleně protitah, nebezpečně, a my musíme jít proti tomu. Prezident – premiér, ale jestli s tím nezačnem dneska, tak už to neuhrajem.

Radim Palouš: Tak prosím.

Stanislav Milota: Vašek. Vašek.

Radim Palouš: Vašek.

Václav Havel: Abysme teda mluvili věcně: Za prvé, já tady nebudu jednat, když tady bude pan Kotrč nebo jinej zástupce Obrody. Já je prostě považuju za jejich lidi a nikoli naše!

Zdeněk Jičínský: A Honza Urban tady nevdává?

Václav Havel: Honza Urban pracuje tady a nekouje někde pikle a Ruda [Slánský] taky, o tobě nemluvě, Zdeňku. Ale za prvé myslím si, že musíme v rádiu vysílat záznamy ze všech jednání s Adamcem a Urbánkem a tohle. Všechno máme na pásku. To je nejnnutnější, protože je to prezentovaný v televizi [tak], že tam přijde pár uličníků a vyhrožuje jim a klade ultimata. Prezentuje to tam takhle Zdeněk Mlynář, jo. Musíme se okamžitě bránit a hájit tím, že budeme okamžitě vysílat veškerý záznamy nahraný. Dále myslím si... Teď má bejt ta schůze. Oni v podstatě tam přijdou, jenom když my tam přijdem. To má bejt v podstatě schůze s náma. Má tam bejt už jenom jeden za komunisty – Mohorita; má tam bejt jeden za socialisty, jeden za lidovce a kolik chce nás. Jako poslední, co chtějí z jakéhosi zoufalství uhrát, je, že tam bude žena za ženy a zemědělci za Svaz rolníků, který jako v podstatě se považuje za tu novou stranu zemědělskou nebo co. Oni se ptali: »Chcete tam Obrodu?« A já jsem řekl: »Když tam bude, tak já tam nejdu.« Protože ta Obroda je pro mě horší než ta strana. Ta Obroda jsou zrádci, zatímco ta strana jsou partneři, ten Mohorita. S Urbánkem se budu bavit kdykoliv, Mlynářovi položím telefon, když zavolá. Ale co tam budeme říkat? Já jsem měl v noci dlouhý hovor s Mirem [Kusým]. Oni se sem pokusej někoho poslat. Já jsem říkal: »Nemůžem pořádně zvládat ty federální problémy bez vás.« On říkal: »Atmosféra nepochopení a jakési až frustrace z Občanského fóra, protože nejste jednotný. A my jsme si to tady na Slovensku vyčistili« – a že jí nějaký uznený prostě (smích několika přítomných), protože u nich na Slovensku už je to v pohodě, tam revoluce zvítězila. A o tý federální vládě říkal: »To by měl bejt nějaký takovej koordinační útvar mezi českou vládou, kterou jste si taky jakž takž vyčistili a tou slovenskou.«

Vynechána část nahrávky, v níž se Josef Kotrč pokusil vysvětlit motivaci a smysl svého vystupování v kritizované televizní debatě. Po vykázání Kotrče z místnosti pokračovala diskuse o vztahu Občanského fóra k politickým stranám Národní fronty.